

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1971 r.

zmieniające niektóre przepisy w sprawie wynagrodzenia fachowych pracowników służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) oraz art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122, z 1968 r. Nr 43, poz. 315 i z 1969 r. Nr 7, poz. 59) przepis § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Lekarzowi i lekarzowi dentyście zatrudnionym co najmniej w wymiarze pełnego etatu w zakładzie opieki zdrowotnej otwartej bądź w placówce terenowej takiego zakładu lub w żłobku, położonych na obszarze gromady, osiedla lub miasta liczącego do 2 tys. mieszkańców, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 1.500—2.500 zł miesięcznie w zależności od rozległości obszaru, liczby mieszkańców objętych opieką lekarską, wykonywanych obowiązków w zakresie profilaktyki oraz ilości porad lekarskich.

2. Do pracowników określonych w ust. 1 nie stosuje się przepisu § 13.”

§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników farmaceutycznych oraz uposażenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych (Dz. U. Nr 20, poz. 123) po § 13 dodaje się § 13a w brzmieniu:

„§ 13a. 1. Magistrowi farmacji i technikowi farmaceutycznemu zatrudnionym co najmniej w wymiarze pełnego etatu w aptece otwartej lub w punkcie aptecznym, położonych na terenie gromad, osiedli lub miast liczących do 2 tys. mieszkańców, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

— 1.000—1.400 zł dla magistrów farmacji,
— 500—1.000 zł dla techników farmaceutycznych

w zależności od wielkości i liczby mieszkańców obsługiwanej rejonu (rejonów).

2. Decyzję o przyznaniu dodatkowego wynagrodzenia podejmuje na wniosek dyrektora wojewódzkiego zarządu aptek właściwy do spraw zdrowia organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

3. Do pracowników określonych w ust. 1 nie stosuje się przepisu § 13.”

§ 3. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia średniego personelu medycznego (Dz. U. Nr 20, poz. 124) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Pracownikowi określonemu w § 1 i zatrudnionemu co najmniej w wymiarze pełnego etatu w zakładzie opieki zdrowotnej otwartej lub w placówce terenowej takiego zakładu, położonego na terenie gromad, osiedli lub miast do 2 tys. mieszkańców, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 500—1.000 zł miesięcznie w zależności od rozległości obszaru i liczby jego mieszkańców oraz ilości wykonywanych zadań profilaktyczno-leczniczych.

2. Dodatkowe wynagrodzenie przyznaje właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej rady narodowej.”

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów